

турско мышценье. Чърковитѣ са опустошавахъ и жителитѣ злѣ са преселѣвахъ.

Между туй Аали-паша държеше по-добрата часть отъ турекитѣ войски около Янина, безъ да имъ даде нѣкаквы сполуки надъ себесн. Само тогазъ паднѣ неговото могущество, когаато го прѣдадохъ; Турцитѣ го побѣкохъ и главатя му проведохъ въ Цариградъ (1822).

Освободенъ отъ страшныя си непріятель въ Янина, Султанѣтъ можа тогазъ да почене единъ по-напрѣгнѣтъ бой съ Гръцитѣ, които прѣтърпѣхъ много пораженія отъ стърна на Турцитѣ, при всичкото юначество на тѣхнитѣ защитници, особенно на Божари, Маврокордато и Ипенланти.

Възстанѣето бѣше са отзовало и на Хиосъ турекитѣ войскари направихъ таквози умиряванье, което рѣдко ся срѣща въ Исторіята. Турекитѣ свирѣпства бѣхъ страшны: много хора, жени, дѣца, старцы быхъ истрѣнаны, много другы поробены; разореніята и грабителствата бѣхъ еще по-много. Гръцитѣ изгорихъ кораба на турекыя адмиралъ и принудихъ туреката флота да са оттегли въ Дарданелъ за да поправи своитѣ голѣмы поврѣды. Прѣвземанѣето на Наваринъ и др. еще повече увеличи Гръцката распаленность.

Европа са бѣше размърдала при изѣстията за юначественното съпротивеніе на Гръцитѣ и за жестокоститѣ на боя. Царетѣ ако оставахъ равнодушны къмъ Елинитѣ, то народитѣ имъ помагахъ, като имъ проваждахъ оружія и припасы. При по-голѣмо единство Гръцитѣ бы направили голѣмы успѣхы, нѣ като нѣмаше между прѣдводителитѣ съгласіе, побѣдитѣ оставахъ бесполезны.

Султанѣтъ Махмудъ са обрнѣ за помощъ къмъ Египетъ, и Ибрахимъ-паша не са забави да доведе въ Гръція египетската флота. Като са въсползува отъ несъгласіята на гръцкитѣ прѣдводители, той нападѣ на Патрасъ и Мисолонги и ги уведои подиръ една юнашка обсада. Паданѣето на Мисолонги бѣ голѣмъ ударъ за гръцкитѣ стременія къмъ независимость. Отъ тогази западнитѣ сили поченяхъ да правѣхтъ еспоразуменія съ Портата за гръцкитѣ работы. До